

MIXED

Verschijnt maandelijks

ORGAAN VAN DE
AFDELING BRABANT
v.d. N.T.T.B.

Redactieadres:

Rob Hendriks
Sibeliusstraat 466
5011 JX Tilburg.

MIXED, Jaargang 45, nummer 5, september 1996.

Colofon:

Redactie:

Rob Hendriks
Sibeliusstraat 466
5011 JX Tilburg
013-4551472

Lydia van Oirschot
Langenakker 116
5731 JV Mierlo
0492-661468

Vaste medewerkers:

Dennis van de Sande
Henk van Oirschot

Bestuur:

Dhr. Adri Dam (voorzitter)
A. Koenestraat 11
4731 EW Oudenbosch
0165-314270

Mevr. Ria Elshof (secr.)
Plutostraat 17
5694 SV Son en Breugel
0499-476222

Dhr. Chris van Dijk (penningw.)
Kennedylaan 36
5051 XG Goirle
013-5345446

Dhr. Arno van Esch (ACL)
Frans Lisztstraat 66
5011 RD Tilburg
013-4556227

Dhr. Arthur Janssen (KVS0)
Makreelstraat 12
5706 DH Helmond
0492-538239

Dhr. Nico van Erp (CTW)
Begijnenstraat 169
5341 BJ Oss
0412-632106

Inhoud.

Colofon	1
Inhoud	1
Redactioneel	2
Van het bestuur	2
Gesprek met Harrie Kuijpers	3
Europa Cup SPS/Never Despair	5
Presentatie vaandelteams COSMOS/TTVV	7
Praasterink tafeltennisgala Stiphout	8
Interview Arno van Esch	9
Uit de clubbladen	13

Kopij voor de volgende Mixed dient uiterlijk 31 oktober 1996 bij de redactie binnen te zijn.

Redactioneel.

Nadat de Olympische Spelen Nederland op tafeltennisgebied weinig verheffends te bieden hadden, is inmiddels de vaderlandse competitie weer losgebroken. Voor het eerst werd het seizoen geopend met een ontmoeting tussen de landskampioenen bij de vrouwen en de mannen.

In een onbewaakt ogenblik had iemand geopperd dat de dames van Haka/Treffers '70 uit Klazienaveen wel eens sterker konden zijn dan de mannen van FVT/Visser uit Rotterdam.

Prompt was een nieuw initiatief geboren en werd de kickoff omlijst met de "battle of the sexes", de Europese vrouwen-top tegen de Nederlandse subtop bij de mannen. Voor sommigen verrassend, voor anderen voorspelbaar, trokken de heren aan het langste eind, bewijzend dat ze sneller en dieper spelen. Dat is geen schande, want in vrijwel alle sporten leiden de grotere atletische krachten van de man tot hogere prestaties. Nu het verschil zo duidelijk (4-1) in cijfers werd uitgedrukt, ben ik benieuwd of we volgend jaar een replay krijgen. Op zich is het namelijk een aardig idee en elk voorstel dat iets nieuws brengt, is in principe welkom. De dames hadden het excuus ook snel bij de hand; vermoeidheid van de spelen, pas enkele dagen weer in training. Maar ik denk dat Haka, verreweg de beste vrouwenploeg in Nederland, ook zou verliezen van de mannenteams van Pecos, Perfection/Irene of COSMOS/TTVV. Mannen spelen nu eenmaal harder en sneller. Dat is een fysiek feit, niets om superioriteit aan te ontnemen, maar wel een harde realiteit. Ergens houdt het gelijkheidsstreven op.

Van het bestuur.

ORGANISATOREN GEZOCHT.

Verenigingen die interesse hebben om in het seizoen 1996-1997 regionale kampioenschappen te organiseren, kunnen zich hiervoor vanaf heden aanmelden. De aanmelding moet uiterlijk 1 november 1996 in mijn bezit zijn.

Mochten er vanuit een regio meerdere kandidaten zijn, dan zal zo spoedig mogelijk na deze datum beslist worden welke vereniging de organisatie krijgt. Uiteraard na overleg gepleegd te hebben met desbetreffende verenigingen.

De regionale kampioenschappen zijn voor het komend seizoen vastgesteld in het weekend van 22 en 23 maart 1997. Voor eventuele nadere informatie kunt u altijd met mij contact opnemen.

Verenigingen die interesse hebben om in het seizoen 1997-1998 de Brabantse kampioenschappen te organiseren, kunnen zich hiervoor nu reeds aanmelden.

De aanmelding moet uiterlijk 15 december 1996 in mijn bezit zijn.

Mochten er meerdere kandidaten zijn, dan zal zo spoedig mogelijk na deze datum beslist worden welke vereniging de organisatie krijgt,

Men moet kunnen beschikken over een accommodatie waar zo'n 56 tafels geplaatst kunnen worden. het toernooi zal vermoedelijk plaatsvinden in het weekend van 10 en 11 januari 1998.

Brabantse kampioenschappen (nieuwe stijl) worden dit seizoen weer in Rosmalen door ttv Vice Versa '64 georganiseerd.

Voor eventuele nadere informatie kunt u altijd contact met mij opnemen.

Nico van Erp
Begijnenstraat 169
5341 BJ Oss
0412-632106.

GESPREK MET HARRIE KUIJPERS - MAN VAN DE LICENTIES EN PASSEN.

Op die maandagavond dat ik Harrie Kuijpers opbelde, kreeg ik al snel in de gaten dat Harrie eigenlijk iemand anders aan de telefoon had verwacht. Hij was een beetje nerveus, want hij zou voor de vijfde keer opa worden. Een van zijn twee dochters schonk hem de dag erna dan ook een kleinzoon, Luc genaamd. Vol trots vertelt Harrie over zijn kinderen. "Mijn dochters hebben ook getafeltenist", zegt Harrie, "ook van die rommelars, net als ik, altijd verdedigend". Met zijn hand maakt hij een schuivend gebaar en lacht.

De reden van mijn komst is mijn interesse in het werk dat Harrie Kuijpers voor de bond verricht m.b.t. de uitgifte van licenties, passen. Al snel kom ik in een avondvullend vraaggesprek terecht. Vol vuur verteld Harrie over zijn vrijwilligerswerk.

- Hoe ben je in bovenstaande functie terecht gekomen en is dat al lang geleden?

Harrie antwoordt snel en precies; "1 april 1981".

Hij gaat verder: "Frans Geubbels zat in het AB en Jan Maas deed licentie meerkampen en jeugd A/B-meerkampen. Het pakket werd te veel voor een persoon en toen heeft Frans mij gevraagd

en sinds die tijd ben ik begonnen met licenties. Voor die tijd was het natte vinger werk; wat een vereniging opgaf werd zo aangenomen. Hierdoor ontstond een groot verschil. Mensen die op prijzen belust waren, gaven lagere licenties op en haalden alle prijzen weg. Het moest eerlijker gebeuren, vandaar dat de licenties werden ingevoerd".

- Voor alle duidelijkheid, wie krijgt welke licentie?

"Alle N.T.T.B.-spelers kunnen een licentie aanvragen, je hoeft daarvoor geen competitie te spelen. Hiermee kun je aan de bondstoernooien meedoen. De hoogte van de licentie hangt in eerste instantie af van de prestatie in de competitie, over de afgelopen twee seizoenen, want een seizoen is te weinig. Daarnaast telt de prestatie op een bondstoernooi".

- Is er veel veranderd in die vijftien jaar tijd?

"Nee, het systeem is altijd hetzelfde gebleven. Er is wel wat afgegaan, bijvoorbeeld bij de dames was er eerst ook tot en met de H-licenties, maar nu alleen tot en met de F. Er zijn ook klassen bijgekomen; zesde en zevende klasse. Hierdoor is het niveau-verschil veranderd. Toentertijd kreeg een vijfde klasser een H, nu krijgt een zevende klasser een H-licentie. Maar al met al is de opzet hetzelfde gebleven".

- Kost het veel tijd om bij te houden welke licenties spelers krijgen?

"Ja, voorheen deed ik alles zonder computer. Dat was een hele hoop werk. Elk jaar moest een heel boek uitgetypt worden en er werden veel licenties opgestuurd. Ik moest veel napluizen en op papier punten toekennen. Wat hebben ze te goed, zes punten, dan een hogere licentie".

Harrie vertelt verder; "Ik ben in Zoetermeer even bekend als hier in de regio. Ik was een felle tegenstander van de computer en omdat ik mijn werk met de hand erg goed deed, hoefde ik het niet met de computer te doen. Door toedoen van Ria Elshof, zegt Harry lachend -dit moet er wel in- doe ik het nu toch met de computer. Ik heb een goede leermeester in Mickey van Hoof van de landelijke CTW en ik kan nu redelijk met de programma's overweg. Ik heb er inmiddels zo'n lol ingekregen dat ik de computer die ik van de N.T.T.B. in bruikleen had heb teruggegeven, omdat ik hem te sloom vind! Het werk met de computer scheelt gewoon dag en nacht".

- Dus alles is inmiddels geautomatiseerd?

"Het enige wat nog handmatig moet gebeuren, is de persoonlijke prestaties van de competitie spelers inbrengen. Verder is er nog een probleem. Als je bij twee verenigingen speelt, krijg je twee bondsnummers. En als je verandert van club, dan krijg je een nieuw bondsnummer en dan lijkt het net of je met een nieuwe speler te doen hebt. (In Rond de Tafel heb ik gelezen dat laatste probleem inmiddels is opgelost, LvO)

- Ben je al die tijd gemotiveerd gebleven om met dit werk door te gaan?

"Ik heb periodes gehad dat ik dacht: ik heb het lang genoeg gedaan, nu mag iemand anders het wel overnemen, maar Nico van Erp heeft mij omgepraat. Ik ben nu in de V.U.T. en hiermee heb ik mijn verzet. Ik doe het graag en ik ben nu gerustgesteld met de computer. Dat gaat een stuk makkelijker. Als het zo blijft met mijn gezondheid en met de gezelligheid, ga ik daar nog een tijd mee door".

- Heb je leuke en minder leuke ervaringen gehad in de loop der jaren?

"Nooit negatieve ervaringen, altijd is alles positief en netjes verlopen met de verenigingen. Ik ben rechtlijnig. Ik geef een onbekende en een bekende nooit iets anders dan ze verdienen en ik behandel iedereen hetzelfde. Een A- of een H-speler is voor mij gelijk. Ik heb ook nooit kritiek gehad".

Harrie heeft mij zijn werkkamer laten zien om alles duidelijk uit te leggen en te laten zien. Naast vele vaantjes, medailles en foto's van tafeltennis zie ik ook andere zaken. Beneden gekomen vraag ik naar de andere hobby's van Harrie.

"Vroeger heb ik eerst gebiljart en in de fanfare gezeten. Daar zat ik al in het bestuur en rond de veertigjarige leeftijd ben ik pas met tafeltennis begonnen. Eerst speelde ik nog in de Regio-competitie, maar al snel deed ik mee bij de Bond. De derde klasse is mijn hoogste klasse geweest, ik speelde toen bij Stiphout. Al acht jaar geleden ben ik gestopt met tafeltennis en nu is hardlopen mijn grootste hobby. Ik heb wedstrijden gelopen van vijf kilometer tot een halve marathon. Ik heb veel tweede prijzen gehaald, maar ik werd nooit eerste. Nu train in vier keer per week, ik heb de tijd, maar ik loop recreatief".

Harrie praat daarna weer graag en veel over tafeltennis. Hij doet zijn werk met liefde en plezier. "Als ik het voor 90% zou doen, dan hou ik ermee op" zegt hij. "Veel mensen weten niet hoe dat eraan toegaat. Dan word ik gebeld en leg iedereen alles uit. Het zijn meestal nieuwe verenigingen of nieuwe wedstrijdsecretarissen die opbellen. Ook als het niet gelegen komt, dan neem ik er toch de tijd voor. Veel verenigingen hebben uitleg nodig en ze kunnen mij te allen tijde bellen".

Een mooi besluit van deze avond vind ik Harrie's volgende woorden: "Vaak voer ik lange gesprekken o.a. bij bondstoernooien. Uiteindelijk is dat dan altijd weer in het belang van het tafeltennis, de afdeling, de verenigingen en de tafeltennissers".

Toch mooie woorden van iemand, die beweert dat tafeltennis niet zijn grootste hobby is...

Lydia van Oirschot.

Europa Cup.

Voor de eerste maal in de verenigingsgeschiedenis speelde SPS/Never Despair op zondag 1 september een wedstrijd in het kader van de ETTU-Nancy Evanscup, in de volksmond de Europa cup II geheten. Op het treffen met de Oostenrijkse tegenstander kwamen een paar honderd belangstellenden af, sommigen van ver buiten Den Bosch.

Klokslag 2 uur opent de speaker het programma met het voorstellen van de spelers en scheidsrechters. Daarna houdt voorzitter Hans van der Bruggen een speech in zijn beste Duits. Wanneer hij afwijkt van zijn zorgvuldig voorbereide tekst, laat de taal hem in de steek, waardoor we vergast worden op mededelingen als "Ich komme even langs" en "Danach spielen wir die Volksliederen". En kniesoor die daarover valt. Alle spelers en de coaches ontvangen een vaantje en een T-shirt en daarna klinken, van redelijk antieke plaatopnamen, inderdaad de Nationalhymnen.

De tegenstander is de Polizei Sport Verein uit Wenen, de tafeltennisafdeling van een omnivereniging met 30 takken van sport. Afgaand op het inspelen van spelers van beide kampen lijkt een en ander niet bij voorbaat kansloos. Maar in de wedstrijd ontwikkelt het zich anders.

Erwin Andriessen bijt het spits af tegen de sterkste man van PSV Wien, de veertigjarige Gottfried Bar (of Bär?), die niet beweeglijk lijkt en geen fraaie techniek bezit, maar toch te lastig blijkt voor de Eindhovenenaar. De linkshandige Oostenrijker hanteert een verneukeratieve backhandspin, een flauwe bolle opening, waar Andriessen zich een paar maal op verslaat. Hij speelt trouwens toch vrij onrustig, gejaagd, wat er soms toe leidt dat hij wordt uitgeplaatst in de forehandhoek. Te zelden heeft hij het geduld zijn kans af te wachten. Bar is zowel aan tafel als in 2e positie vrij sterk en slechts met goed opgebouwde, zorgvuldige gespeelde rally's weet Erwin te scoren. Het is echter duidelijk te weinig: 11-21, 12-21.

Gert-Jan van der Braak is de kopman van de Bosschenaren, maar tegen de 28-jarige Martin Pytlyk kan ook hij het niet waarmaken. Meermaals vermaant hij zichzelf. "Rustig, niet zo hard, eerst de bal op tafel". Dat is juist, maar hij voegt de daad niet bij het woord. Iedere actieve bal gaat hij voor de winner. Na 5-5 en 9-11 lijken er nog mogelijkheden, maar daarna toont Pytlyk zich vaster. Deze tamelijk allround speler moet in de tweede game Van der Braak even naast zich dulden. Het fraaiste punt van de dag leidt zelfs tot 8-9, maar daarna sprint de Oostenrijker naar 9-21.

Jeroen van der Wiel mag dan als derde aan de bak, tegen de derde man van de gasten, een lange slungel van 20, met een wat robotachtige techniek. De eerste game is beslist niet goed, beiden raken veel ballen met de kant van de plank en er zijn talloze sorryballen, de meeste voor Alexander Unterreiner. Na een 2-7 achterstand vecht Van der Wiel goed terug, omdat hij beter dan zijn teamgenoten weet in te schatten bij welke bal er vol voor te gaan en wanneer te kiezen voor controle. Vanaf 15-15 wordt het op zijn eigen service 16-19. Daarna komt hij nog in de buurt maar verliest met 19-21 toch. In de tweede game blijft hij constant in de buurt, maar net een puntje of twee achter. Met 17-21 valt ook deze partij in het voordeel van de bezoekers uit.

Na de pauze vindt het dubbel plaats. Van der Braak en Van der Wiel spelen tegen Pytlyk en Unterreiner. Bij een beschamende 0-12 achterstand in de eerste game roept Van der Wiel het publiek op allemaal te joelen bij het eerste punt. Als bij 0-14 een foutservice dat punt oplevert, voldoet het publiek aan dat verzoek. De Oostenrijkers kunnen er mee lachen en met 4-21 is de game snel voorbij. De tweede game begint beter, met een 4-0 voorsprong, maar vijf punten later staat men al weer achter. Zoals al de hele wedstrijd maken de gasten minder fouten en profiteren optimaal van de kansjes die ze krijgen. Het resultaat is 15-21 en een 0-4 einduitslag. Op verzoek van Never Despair worden de resterende partijen nog uitgespeeld, maar het belang daarvan is miniem.

Na afloop resteert het gevoel dat er meer in deze wedstrijd had gezeten. Waarschijnlijk als gevolg van (begrijpelijke) nervositeit speelden de Bosschenaren niet op hun gebruikelijke peil. Als ze dat wel hadden gekund, wie weet wat er dan in het vat had gezeten...

Niettemin, ook bij SPS/Never Despair zal men intussen de mening toegedaan zijn dat een Europa cup-wedstrijd om veel meer zaken draait dan alleen de uitslag. Het is een avontuur, waarvan een bijzondere publicitaire glans uitgaat, een prima manier om tafeltennis in de regio te promoten. Wanneer de gelegenheid zich voordoet om nogmaals in te schrijven, denk ik niet dat men lang zal aarzelen.

De avond ervoor, zaterdag 31 augustus, behaalden de dames van Hotak '68 in het eigen Meulenblock een prima 4-2 overwinning op de Kroatische meiden uit Varazdin. Wellicht leest u van hun ervaringen in de volgende ronde.

Rob Hendrikx.

Presentatie vaandelteams.

Onder deze benaming opent het Veldhovense COSMOS/TTVV al enige jaren het seizoen. In de ogen van de club zijn meisjes 1, jongens 1, en vooral natuurlijk dames 1 en heren 1 de teams die de vereniging naar buiten toe gezicht geven. Voor aanvang van het seizoen worden deze teams aan het publiek voorgesteld. Meisjes 1, een speelster kwijtgeraakt aan de senioren en eentje aan Maasbree, werd aangevuld met twee kersverse pupillen. Saskia Brankaert kreeg gezelschap van zus Ineke Brankaert en Niranda van den Berk. Onder leiding van coach Wim Brankaert (jawel, de trotse vader) gaan zij proberen in landelijk C potten te breken.

Als intermezzo vond een modeshow van sportkleding plaats, waarbij het soms moeilijk was de aandacht te schenken aan het textiel in plaats van aan de modellen. Daarna volgde het eerste jongensteam, ongewijzigd ten opzichte van afgelopen competitie. Onder leiding van coach en trainer Leon Theelen gaan Vincente del Priore, Maarten Kerkhof en Pascal van Gemert in landelijk A trachten een plaats af te dwingen in de kampioensgroep. Evenals vorig jaar werd de volgende pauze gevuld door op harde housetonen uitgevoerde aerobics-oefeningen van vereniging Artisport.

Dames 1 is er voor het eerst in drie opeenvolgende pogingen in geslaagd in de eredivisie te blijven. Ellen Ras treedt terug en wordt reserve en Vanja Santic, Floor Tebbe en aanwinst Mariska de Haas gaan, gecoacht door Jos Ras, voor een plaats in de play-offs, wat gezien de vrijwel gelijkwaardigheid van maar liefst zes teams een reële doelstelling lijkt.

Na een korte tafeltennisdemonstratie door een speelster van dames 1 en een speler van heren 1, werd dit laatste team voor het voetlicht gehaald door spreekstalmeester Rob Fallaux, die zeer relaxed en to the point iedere speelster, speler en coach middels gerichte vragen wist te profileren.

Qua samenstelling is dit team ongewijzigd, maar toch is er een opvallende verandering. De vorig jaar nieuwgekomen Martijn van de Leur heeft afgelopen seizoen dermate sterk gepresteerd dat hij nu kopman is geworden. Met Marco Bottram, die de teugels iets laat vieren, maar een link(s)e speler blijft en Stanley Verbeek wil trainer/coach Jack Aarts wederom voor een plaats in de kampioensgroep strijden.

Na de afsluitende demonstratie van een streetdancer, een combinatie van atletisch vermogen, straattheater en rapmuziek, was het tijd voor een drankje en werd de avond beëindigd. Mensen die bij beide evenementen aanwezig waren, zeiden eensgezind dat de Veldhovense variant leuker was dan de kick-off in Zoetermeer.

Rob Hendriks.

Praasterink tafeltennisgala.

Het vorig jaar onder deze naam georganiseerd evenement, dat zich na enkele jaren inmiddels een vaste positie op de wedstrijd- en toernooikalender was gaan verwerven, zal dit jaar geen doorgang vinden.

Aan de sponsors lag het niet, maar de organisatie van TTV Stiphout achtte zichzelf niet in staat dit jaar een representatief toernooi op touw te zetten.

Hopelijk dus tot 1997!

Interview.

Zoals de meesten onder u inmiddels wel zullen weten, zijn wij als afdeling sinds een tijdje weer in het gelukkige bezit van een afdelingscompetitieleider. Naar intussen ingeburgerd gebruik willen wij van de Mixed de nieuwe afdelingsbestuurder graag nader bij u introduceren.

Een gesprek met Arno van Esch.

- Hoe en wanneer ben je in het tafeltennis gerold?

"Voetbal was eigenlijk mijn sport, ik heb acht jaar bij Willem II gespeeld, maar daar werd flink aan vriendjespolitiek gedaan, dus toen ben ik op mijn vijftiende gestopt. Ik ben in oktober '72 begonnen met tafeltennissen, bij een vereniging die aangesloten was bij de TTL (Tilburgse Tafeltennisliga, een "wilde" bond, RH). Ik was toen bijna zestien en bij die vereniging, TCL, werd nog training gegeven aan de jeugd, wat lang niet bij alle TTL-clubs gebeurt. Er waren veel mensen die uit het NTTB-gebeuren kwamen en wel wisten hoe ze iemand moesten leren tafeltennissen. Ik heb daar een jaar of twee gespeeld en kreeg toen het advies, als ik verder wilde komen, naar een NTTB-vereniging te gaan. Hoewel ik ook lid bleef van mijn eerste club, ben ik toen dus bij Irene gaan spelen. Toen was het vier, vijf dagen in de week tafeltennissen, dus dan kan iedereen wel vooruitgaan. Er speelden geloof ik wel zes of zeven teams landelijk, plus nog wat eerste- en tweedeklassers, dus mogelijkheden volop om beter te worden.

Na mijn diensttijd moest ik keuzes gaan maken, want werk, én

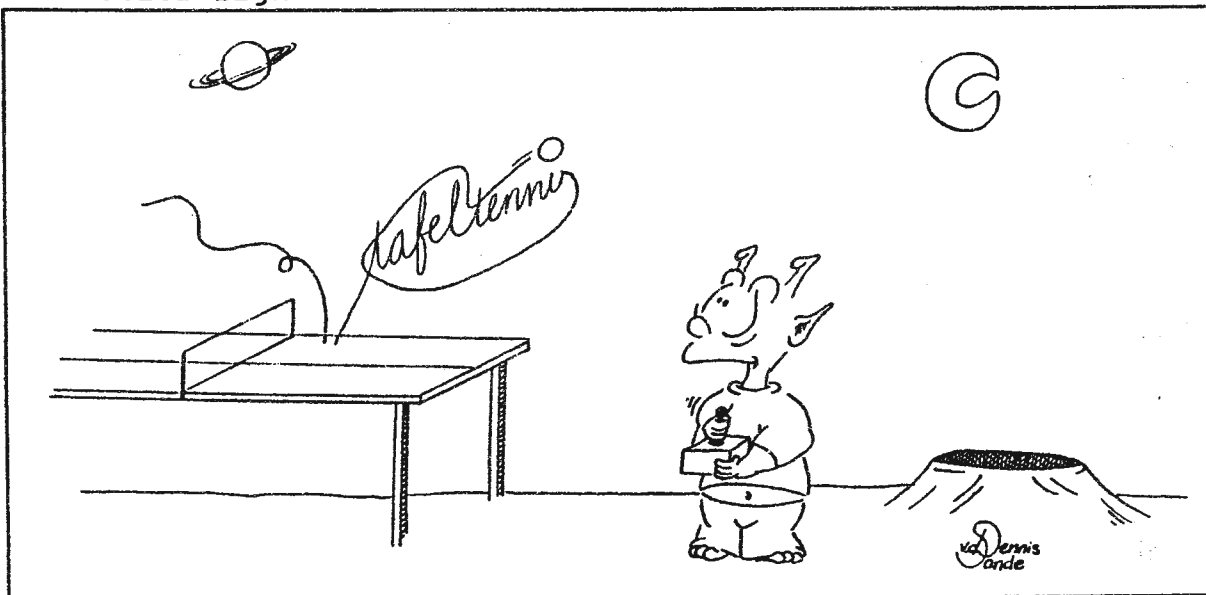
studie, én dames, én vijf dagen in de week tafeltennissen, dat ging niet, dus toen ben ik bij Irene weg gegaan en heb ik gekozen voor TCL. In 1980 is die vereniging toen opgeheven wegens zaalproblemen. We zijn toen als team gaan zoeken naar een andere club en uiteindelijk bij Tios terecht gekomen, en daar zit ik nu nog steeds."

- Ben je begonnen met alleen maar spelen?

"Ja, het eerste jaar begonnen in het tweede, omdat men niet meteen het eerste team wilde omgooien, maar ook daar wordt op sterkte opgesteld, dus het jaar daarop in het eerste. Ik ben in januari lid geworden, en in mei vroegen ze me al of ik voorzitter wilde worden. De toenmalige voorzitter zat er al tien jaar en die vond het eigenlijk welletjes. Ik heb toen gezegd dat ze maar lekker verder moesten zoeken en als ze echt niemand konden vinden, ze het jaar erop wel terug mochten komen. Ik wist niks van de achtergrond van de club. Het jaar erop kwamen ze dus inderdaad terug, en nu ben ik al zes jaar voorzitter, net in Mei mijn derde termijn van drie jaar ingegaan."

- Maar dat is niet de enige rol die je speelt binnen de club?

"We hebben een heel grote groep mensen die iets doet, en als ik tijd heb, probeer ik daar bij te zijn. Er moet er altijd één beginnen met een idee. Soms ben ik dat en zegt een ander 'Hé, mooi, ik help wel', en soms bedenkt iemand anders wat en word ik enthousiast. Maar we hebben een grote club van mensen die actief zijn."

We zijn ook met andere dingen bezig. Ons clubhuis was op een gegeven moment afgebrand, toen zijn we hier komen zitten met een contract van vijf jaar, dat is al een keer verlengd en loopt eind van dit jaar weer af. Een tijdje geleden zag het ernaar uit dat dit de laatste termijn zou worden. Want Tilburg, de 'moderne industriestad' wil flink gaan bouwen en het

hele gebied waar wij zitten, zou plat moeten. Dus hebben we geprobeerd extra zuinig te doen en geld in te zamelen om een nieuw clublokaal te kunnen vinden. Zo hebben we toen een aanval gedaan op het Beneluxrecord tafeltennissen van zestig uur. Met vier man hebben we daarvoor getraind, veel gelopen, regelmatig fysiek gecontroleerd, diëtiste erbij. We hebben dat record toen gebroken, veel publiciteit gehaald en zijn in het Guinness recordboek gekomen. Paul Mutsaers moest tijdens die recordpoging geblesseerd afhaken en wilde daarom later gaan trainen voor de marathon van Londen. Hij vroeg mij tijdens die trainingen mee te lopen en zo hebben we samen de marathon gelopen. Eerst die van Eindhoven, als proef, en daarna Londen, waar we met een hele bus heen zijn geweest. Zo proberen we dingen te doen die a) leuk zijn en waar we b) nog wat aan over houden."

- Zit er al schot in het zoeken naar een nieuw clublokaal?

"We zijn flink aan het sparen, maar wat we op het oog hebben, is vooralsnog veel te duur. We praten over industriepanden, minimaal net zo groot als wat we nu hebben, liefst ietsje groter, maar maximaal tien tafels. Dan praat je dus over een aankoopssom van een half miljoen, zes ton, en dan moet je nog gaan verbouwen..."

Dus hebben we zo'n vier jaar geleden contact opgenomen met de gemeente en gevraagd of zij ons konden helpen. Er is toen sprake geweest van het zwembad aan de Ringbaan West, dat dicht zou moeten. We zouden dat samen met turnvereniging Kunst en Kracht gaan doen. Wij hadden ons financiële plaatje rond, Kunst en Kracht ook. Wethouder Timmermans is met het idee van het zwembad gekomen, zijn opvolger Van Blerck zou er zich sterk voor maken, en net een maand voordat er getekend zou worden, ging zij naar de Tweede Kamer en kwam wethouder Van Diessen. Die zei: 'Ik heb met de afspraken van mijn voorgangers niets te maken, ik wil geld zien'. Prompt kwam er een skeelervereniging met een grote sponsor achter zich en die sloeg toe als wij geen drie ton extra zouden betalen. Dat was 31 oktober vorig jaar. Atletiekvereniging Attila was de kleedkamers aan het uitbreiden en kreeg zó drie ton van de gemeente en wij stonden met lege handen. Nu zijn we zoveel verder en is de deal met die skeelervereniging ook weer van de baan, want die kon het geld uiteindelijk ook niet op tafel leggen. Maar zolang Van Diessen er zit en geld wil zien, komt het zwembad voor ons niet meer in beeld, denk ik.

We zijn toen weer met ambtenaren van de gemeente gaan praten en hebben gevraagd of we grond konden kopen. We hadden een aantal stukken op het oog, maar daar was de bestemming niet goed en daar kon zus niet, dus we staan nog op nul. We willen best wat kopen met de verplichting binnen zes jaar iets te bouwen, of iets bestaands. Maar in het Tilburgs model moet je met geld komen. Tilburg rekent f250,- per vierkante meter. Wij hebben zo'n duizend vierkante meter nodig, dus dan zit je al aan de tweeëneenhalve ton, en dan heb je nog niks staan! In andere gemeenten zitten verenigingen soms voor één gulden, of voor dertig gulden. Als je sportgrond koopt, kost het vijftig gulden per vierkante meter, maar zogauw je er iets op bouwt,

moet je alsnog tweehonderd gulden extra neerleggen. En bij ons is natuurlijk het meeste bebouwd."

- Heb je nog zoveel tijd op de huidige lokatie?

In de plannen van een tijdje terug zou een of andere hogeschool gaan bouwen waar wij nu zitten, en ook aan de andere kant van het spoor. Maar omdat het Rijk niet met geld over de brug komt, houdt de gemeente het ook nog tegen. Dat kan echter heel snel veranderen. De eigenaar van het pand en de ambtenaren zeggen dat het waarschijnlijk nog wel een jaar of vijf gaat duren. We hebben nu een huurcontract van anderhalf jaar, dus binnen die tijd kan er iets gebeuren. Hoe langer we kunnen blijven zitten, hoe meer we kunnen sparen, hoe lager dan ook de hypotheek, die we sowieso nodig hebben.

We hebben ook kerstkaartenacties, grote clubactie, rommelmarkten, kaartavonden en van alles georganiseerd, steeds om maar weer wat extra centen binnen te krijgen."

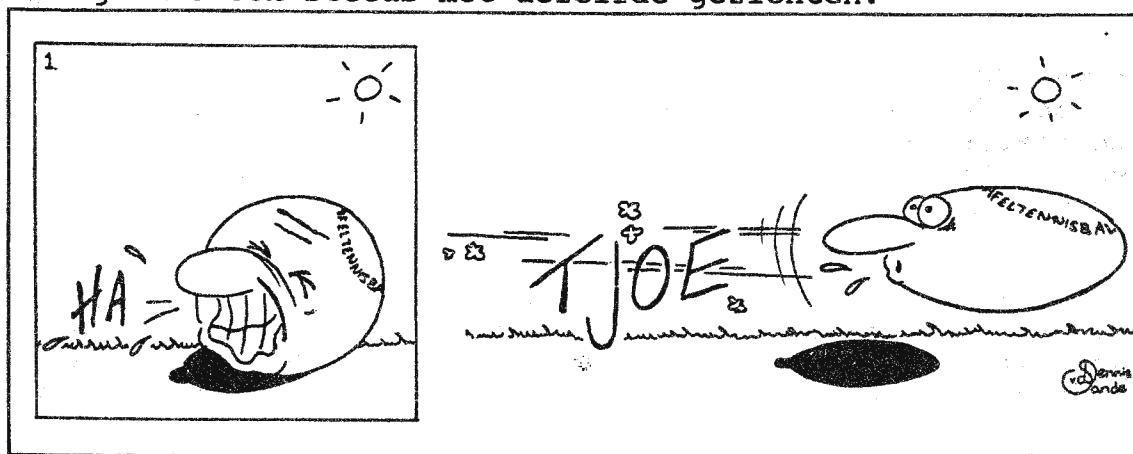
- Jarenlang waren jullie bekend als TIOS '67 en opeens noemden jullie jezelf TIOS '51. Verklaar dat eens.

"TIOS is opgericht op 2 september 1951. Dat was een vrouwenclubje vanuit het congregaat, in het Goirke. Na een jaar of zo mochten er heren lid worden. Toen ze daar weg moesten, zijn ze gaan zwerven. Toen ze een plek hadden gevonden noemden ze zich TIOS, Tafeltennis Is Onze Sport. Hoewel de club al langer lid was van de NTTB, keurde deze de nieuwe naam niet goed, omdat er al een TIOS was, namelijk in Arnhem. Dus toen hebben ze er " '67" achter gezet. Een paar jaar gelden, met het nieuwe wetboek, hebben we de statuten en reglementen moeten aanpassen, dus toen hebben we de naam statutair gewijzigd met het oog op de aanvankelijke oprichtingsdatum."

- Een van de opmerkelijke kanten van TIOS is dat de club zowel NTTB als TTL speelt.

"Ja. We hebben tien teams die NTTB spelen en zestien teams die TTL spelen. We voelen ons bij alletwee heel prettig. Als secretaris van de TTL heb ik in 1977 nog eens contact gehad met Cees Hobbelen, over eventuele toetreding. Maar de NTTB stelde zoveel eisen en regeltjes, daar hadden de nevenbonden geen trek in. Dat was juist de reden dat die nevenbonden ontstaan zijn, om af te zijn van de vele regeltjes die de Bond stelt. Nu is de TTL veranderd. Daar hebben ze nu ook regeltjes over boetes en verkeerde formulieren. En de NTTB is ook veranderd, wil meer leden. Uiteindelijk bedrijven we allemaal dezelfde sport, dus waarom zouden we die krachten niet bundelen. Omdat wij zo'n vereniging waren die bij allebei speelde, werd ik een jaar of drie geleden gevraagd om in de commissie nevenbonden plaats te nemen om zo enige samenwerking te krijgen. De NTTB stelt zich nog steeds vrij star op, en de TTL vindt de meerwaarde van een NTTB-lidmaatschap niet dusdanig dat men zoveel meer wil gaan betalen. Dus zeg ik: ten eerste moet er een overgangsregeling komen van minstens tien jaar en ten tweede moet je de TTL-verenigingen overtuigen dat er wel degelijk een voordeel zit aan het lidmaatschap van de NTTB. In de TTL heb je uitwedstrijden van maximaal 15 kilometer, dus

nooit te laat thuis. Nadeel is dan weer dat je, zeker op enig niveau al jaren tegen dezelfde speelt. Maar dat kun je in de bond ook hebben. Als je ziet dat een vereniging drie teams heeft in de zesde klasse, en alle drie teams tegelijk thuis wil laten spelen en niet te ver wil laten reizen, dan heb je dus al drie poules nodig van die sterkte in een kleine regio. Dan zit je dus ook steeds met dezelfde gezichten."

- Het probleem van speelsterkte en afstand ging op zeker moment extreem spelen bij de damescompetitie?

"Ja, je had dames die uit de landelijke competitie kwamen en niet meer zo ver weg wilden. Die zijn te sterk voor de afdeling en krijgen dan dispensatie om bij de heren te spelen. Je krijgt dan een discussie; let je op sterkte of op regio. We hebben daar een speciale bijeenkomst over gehad.

Er komt nu een topklasse, met zes teams, die op zaterdag spelen en vierde divisie-niveau hebben. Daaronder zitten twee eerste klasse poules van zes teams. In de tweede klasse hebben we een poule van zes, een van vijf en twee van vier, die kruiswedstrijden spelen, en daaronder zit nog een derde klas. En allemaal zit het redelijk op regio, maar dat lukt alleen als er voldoende damesteams opgegeven blijven worden."

- Het gebrek aan dames blijft een probleem?

"Tja, de afdeling wil graag een aparte vrouwencompetitie in stand houden. Dat is een beslissing die je neemt. In de TTL spelen we volledig gemengd. Als je een team wilt opstellen met twee vrouwen en een man, geen probleem. De vrouwen zoeken elkaar buiten de wedstrijden wel op, maar spelen gebeurt helemaal gemengd. Dat is ook een mogelijkheid, natuurlijk. Maar de afdeling heeft nu eenmaal als regel dat we proberen de damescompetitie zo sterk mogelijk te houden. Dat is een regel die we met zijn allen democratisch hebben afgesproken, en dus houden we ons daaraan en zijn we niet zo scheutig met dispensatie om bij de mannen te gaan spelen."

- Toen Irene een bestuurscrisis doormaakte, en TIOS een sterk bestuur had en zaalproblemen, is er toen wel eens over gedacht om de krachten te bundelen?

"Nee. Wij willen niet naar zo'n grote zaal. Tien tafels is voor ons het maximum. Daarboven verliezen we aan gezelligheid. We zitten ook al heel lang met een ledenstop. Alleen in de 50-plusgroep zijn er zo'n 30, 40 bijgekomen, en bij de jeugd schommelt het wat."

- Kennen jullie ook het probleem dat veel jeugdspelers afhaken tegen de tijd dat ze senior worden?

"Nee, dat vangen wij vantevoren op. We betrekken zo'n jongen of meisje geregeld bij allerlei activiteiten en dan zie je dat ze daarin groeien en behouden blijven voor de sport. We hebben een grote groep leden van tussen de 18 en 25 jaar die al een jaar of zeven tot tien lid zijn."

- Wil je zelf nog wat kwijt?

"We doen het allemaal voor het tafeltennis, dat vinden we allemaal een geweldige sport, en dan vind ik ook dat je elkaar een beetje moet helpen. Als wij een speler hebben die meer wil trainen dan bij ons kan, mag hij van ons bij Irene gaan spelen. Zo hebben wij nu ook een speelster van Irene bij ons. Ik vind het een goede zaak, dat daarover gepraat kan worden. Toen wij in de schouwburg stonden met een tafeltennisrobot kwamen er zoveel mensen op af, die het prachtig vonden tegen zo'n ding te spelen. Maar als ze lid wilde worden, moesten we ze naar Irene sturen, omdat wij een ledenstop hebben. Ik heb daar geen moeite mee, als mensen maar gaan tafeltennissen. Ik heb nu voor het eerst geholpen met het in elkaar zetten van de competitieschema's en hoop dat het goed gaat lopen, en dat ik het nog lang mag doen. Het is de sport van ons allemaal, en de een moet training geven, de ander moet besturen en weer een ander is barvrijwilliger, maar we zijn allemaal tafeltennisser en als dat besef wat dieper doordringt, is het goed."

Rob Hendrikkx.

UIT DE CLUBBLADEN.

't Kadanserke vermeldt dat er welliefst 30 leden de tafeltennisshow Secretin - Purkart hebben bewonderd. Het was een leuke show, die zeker de moeite van het reizen (Zoetermeer) waard was, maar de opkomst van de toeschouwers was bedroevend. Betreffende schrijver is ervan overtuigd dat bij een goed P.R. beleid van de N.T.T.B. de publieke belangstelling veel groter had kunnen zijn. Erg jammer dus van zo'n mooi evenement...

TTCD onder de Loep schrijft vol trots over het aantrekken van misschien een nieuwe trainer. Het bestuur oppert allerlei leuke plannen en betreft daarbij de leden door ze veel inspraak te geven. Vorige keer haakte echter een trainer op het laatste moment af, ik ben benieuwd of Deurne deze keer wel geluk heeft.

Attaque laat in Achter het Net weten dat er nieuwe clubkleding op komst is. Ze zijn er vroeg bij, want in de voorjaarscompetitie van 1997 kunnen wij de nieuwbakken kleding pas bewonderen. Ik ben benieuwd.

Enkele jeugdleden van MTTV'72 doen verslag van hun bezoek aan Dynamo Open Air. Ze vonden het jammer dat Metallica niet kon komen en dat ze geen oordopjes bij hadden; zonder oordopjes kon je namelijk niet dichterbij dan 50 meter van het podium komen...

Het clubblad van De Rots heeft een nieuwe naam: "Rotsvast", verwijzend naar soliditeit en bestendigheid en bovendien bevattend de naam van de vereniging. Met ingang van het volgende nummer verandert men ook de afbeelding op de cover.

In Batgeheimpjes van ttv Waalwijk staat dat de W.B.R.T. (Waalwijks Bedrijfs- en Recreatie Tafeltennis?) zijn 18e seizoen ingaat met 3 teams meer dan vorig seizoen. Met ingang van deze competitie neemt men de NTTB-puntentelling (gewonnen sets) over.

Clubvraagbaak Martha schrijft in Endeetje een cynisch bedoeld stukje waarin vermeld wordt dat alles bij SPS/Never Despair van een leien dakje gaat, alle commissies ruim bemand zijn, de problemen in 1 vergadering worden opgelost, contributies op tijd worden betaald, kortom iedereen zich voorbeeldig gedraagt. Elders in het blad vraagt men zich af wie Nancy Evans is. Goeie vraag!

De befaamde top 9½ in Tanaka's Service staat ditmaal vol met hitnoteringen van de recentelijk gehouden playback/soundmixshow, die ieder jaar een aantal deelnemers trekt waar andere clubs jaloers op kunnen zijn.

OTTC had weer eens een Dutch Tennistoernooi gehouden. Het wekte echter wrevel(?) dat de latere winnaar in de partij tegen zijn broer dermate veel punten kon (mocht?) maken dat de eindoverwinning werd binnen gehaald, zo blijkt uit een verslag in Van de groene tafel.

In 't Leuterke van Red Star '58 wordt verslag gedaan van een vergadering van TC-leden en trainers die vinden dat de inzet, mentaliteit en discipline van de jeugdige trainenden aanzienlijk beter kan/moet. Zoniet, dan zullen er maatregelen worden genomen.

Daarnaast aandacht voor de van start gaande bouw van een nieuw, eigen home, dat medio januari 1997 open zou moeten gaan. Wij wensen Red Star '58 veel voorspoed en weinig vorst.

Kopij voor de volgende Mixed dient uiterlijk 31 oktober 1996 bij de redactie binnen te zijn.

OFFICIELE OPENING VAN HET TAPTOE-TAFELTENNIS-EVENEMENT

Ieder jaar vindt ergens in Nederland de landelijke opening van het Taptoe Tafeltennis Evenement plaats. Aangezien het nu het 10e toernooi wordt en het idee destijds in Brabant werd geboren, is een Brabantse vereniging gevraagd mee te werken aan die opening. Dat is Vice-Versa'51 uit Oudenbosch geworden.

Op woensdag 18 december 1996 vindt die happening plaats. Bij de opening is het bekende Franse duo **Secretin en Purkart** betrokken. Zij sluiten 's middags het programma voor de kinderen af met een kort optreden. 's Avonds voeren zij (voor de allerlaatste keer!) hun 'Grand show' op.

Noteer alvast in uw agenda: 18 december naar Oudenbosch om Secretin en Purkart aan het werk te zien! Verdere berichten volgen via Tafeltennis Magazine en Rond de Tafel.

Adri Dam

Wie meer informatie wenst: 0165 314097 (Jeannette van 't Hof)